அசல்

5.5.42 சி. நல்லசிவன் பிள்ளை.

அசல் — 1

சென்னை முகவரிக்கேற்றி திருவெட்டிகுடி வரம்பேட்டை
மின்னியார் கோவிந்தசாமி யாகவராஜ விலாசம். 1: டீ வாடகையோடமுடியாத
தாகவிருப்பதாலாறி திருவாடமருதூர் சுப்பராயபுரத்தில் டாக்டர்
மாடமுடி. உ. வே. சாமிநாதையரவர்கள் காலஞ்சென்றிருக்கிறது
மதுரைக்குமிடுக்கிருக்கிறாதாகையால் சுப்பிரமணியன்.சி. நல்லசிவன்பிள்ளை
இயற்றிய கலிவெண்பா.

கலிவெண்பா

புலவரிற் றன்னியலோர் பொன்னகரம் உண்டெனவே
தேவுலகம் போற்றுமுறைச் சென்னியினிற் — காவலர்கள்
வாழ்திருவெட்டிக வரம்பேட்டை யென்றுகடல்
சூழ்புவியோ ரேத்தவந்தோன் றொன்மலையை — வேள்பரன
மின்னியார் கோவிந் மருமகனை யெதிர்கொளவே
கன்னியார் வள்ளலம்போர் கற்றோன் — வெள்ளமுது
நன்னறியா தேந்தாக நாஞ் வாசமெனும்
பொன்னிதி யாமெம் புதுமனையிற் — சென்றியலே
பாண்டியமே சோவரமாம் பார்ந்திபமுப் காந்தமுடி
கண்டிகைதெற் றாமு மெழிற்பொதுவே — வேள்வென
னல்லாட புகழ்நிறு கியவாகையுட் றாடமுடன்
வல்லா னெனவாழ்ந்த மாவெனியோய் — தொல்வாண்மடச்
சுற்றுப் புலவோர் சுதந்தமிழ்தூ வந்தினையும்
கிற்றிக் கலையவென வம்பொன்வரர் — புகழையுளம்
நொய்வ் கலிவோன் நிருநிருமுப் கண்ணொன
வல்லியிவா தூக்க வினிதாய்ந்து — வல்லி
ஏகுர ஏகுறினிலட் டீந்தமிழ் வல்லான்
சூதுராய்ந்து வெருகுந்வா — பதுதூரப்
பட்ட படிந்தான பந்தியடா தூக்பவவற்
கிட்ட முடன்கிடம் மெண்ணுமவ் — அட்ட
நிகையினியச் செல்லசெல்ல ஒடிக் கொளந்து
வாகையுள் வாகையுடைய வாக்கி — யாகையுப்
பெரும்பெரும்பே ராகிநியப் பேர்பாடந்து மேவோய்
ரசுர்களப்பரப் கற்பகடம்பேரன் றாகும் — உரும்பரக்கேச்
சொன்னிதியும் பொன்னிதியுந் தோற்றுட னையந்து
நன்னிதியே.கற்றவர்கள் நாயகமே — மன்னுபுகழ்
நல்லோர் தொகுகூடம் நாத வமோதயனே
நல்லோர்க்கே நின்ற யயஷ்வோய் — பொன்னாத
சுந்திர பாதுவினிற் சுந்திரமயி லெட்டென்றும்
கிந்திரமோ நின்ற யகுந்திரனம் — கிந்திரமோ
சுற்றமுடன் சுற்றத் துமிழுந் துமிழ்ந்தாமெம்
திற்கலிவா வான்பொற் றாயர்திரனம் — அற்கனக
மாட மிகைக்க வருந்தகுமுக் கொன்றமோ
ஏடவிழ்ந்த சிகைமுடி யெய்துமிடம் — வாடமேம்

அசல்

சி. நல்

தொகுதியாதினத்தி னொள்ளி நடு பத்திடையோ
ரதுதியுள் அன்னவெய தொருமடத்— நாகுதிசெய்
மாமறையோர் கூடு மடாதிபர்கள் கூடிக்கிலேப்
பூமகிழ்வ வாறொன் பொழியவே— தாமதி
மண்ணுலக வாழ்க்கை மறந்தான்றன் மன்னுயிர்வளம்
விண்ணுலக வாழ்க்கை வளமுற்றினையான்— அண்ணலோ
னன்னுதிலைச் சுற்றாப்பே தொகுத்து அனுகனினி
னன்னாடிப்ப நற்றாவென் றான்பதுடன்— நின்றவுற்றிற்
றொற்று கலியான சுற்றாப்பெற்ற தயசுதன்
றாற்று டனாடிப்ப நெற்றான்— நாற்றாகயுள்
அற்றோ நிலைப்பயிற்றிற் கார்தலைமா மாற்றுவர்க்கே
கற்ற தொற்றவர்க்கே கிளையனை— நற்றமிழும்
அற்றாலெம் பாவலமே அற்றோ அடைதுயரா
கிற்றான் வெள்ளைவெள் றாயப்புவேம்— பன்றுமே
நள்ளுமிழ்ந் தொள்ளியற்றி னாக்கிறி காத்துவளம்
ஆள்ளுறுத்தல் காத்தான் டுமே.

தோழமைவெண்பா.

இந்நிலமாது நிகழ்கிற் நினைவறிற
அந்நடக்கையை நாள்தூவ்ந்த நொள்பறிந்தேன்—அந்நாளி
நற்றோணத்தா ஒத்தாம நாகுத்துமுடுவினாக
இற்றோன்வ்வாறிற் நினம்.

சு. நல்லதிவன்பிள்ளை
ஆதினம்
மதுரைத்தமிழ்ச்சங்கவரலாறு
மதுரை.

5-5-42.

(1)